

INGEZONDEN.

DE ZAAK RUINEN.

De verschillende ingezonden stukjes in dezen hebben aan buitenstaanders, zooals ondergeteekende, stellig niet veel licht gegeven; begrijpelijkerwijs, want „zaken” als deze zijn te samengesteld, dan dat zij in enkele pro- en contra's uiteengezet zouden kunnen worden.

Terwijl ik mij dus geheel buiten de „zaak” houdt, geeft collega DOETS' laatste stukje mij toch aanleiding iets op te merken. En wel dit: Nu coll. DOETS' den naam noemt van ds. R. TEN KATE te Ruinen en in dit noemen blijkbaar een verwijt tot uiting brengt, verklaar ik, ds. TEN KATE goed kennend, diens karakter en motieven volmaakt te vertrouwen. Er kan sprake zijn van verkeerd inzicht; er zou sprake kunnen zijn van bemoeizucht — ik weet hoe bedilzuchtig sommige predikanten zijn, ook in dokterskwesities — maar hoe ook, ik kan het niet anders dan verregaand onkiesch noemen, nù een eenmaal kosteloos verrichte verlossing ter sprake te brengen! Alsof hierin kracht van argumentatie ligt!

Gesteld dat ik iets leelijks te weten kom van een ander, waardoor hij niet te handhaven is in zijn werk of omgeving, dan kan toch een vroeger verrichte dienst mij niet den plicht opleggen te verzaken wat ik als publiek belang zie? Een kostelooze verrichting mag geen premie worden tot vrijwaring voor de gevolgen van eventueel later te begane fouten. Ik weet in dezen van geen fouten, die begaan zijn: maar coll. DOETS behoorde de laatste te zijn, die die kostelooze verlossing noemt. Het kan immers ook zoo zijn: „Ondanks die kostelooze verlossing, heeft ds. TEN KATE toch gemeend . . . enz.”.

De laatste alinea van coll. DOETS' stukje gaf mij minder ergernis dan wel verbazing. Ik hoop, dat coll. DOETS ons de mededeeling van zijn behandeling, waardoor hij in den tijd van de spaansche griep te Ruinen het sterftcijfer buitengewoon laag kon houden tegenover de naaste omgeving, niet zal onthouden. Ik had ook zeer weinig sterfte aan spaansche griep; ik mag dankbaar zijn voor den pluim, dien ik nu van onverwachte zijde ontvang. Er zijn vele collegae, die in dienzelfden tijd buitengewoon zwaren arbeid gedaan hebben. Waarschijnlijk zullen de meeste collegae beter en bescheidener dan coll. DOETS onderscheid maken tusschen het ons toch zoo bekende post en propter.

Nederhorst den Berg, 9 Februari 1920.

A. HIJMANS.

NEDERLANDSCHE GENEESKUNDIGEN BIJ DE INTERNATIONAL HEALTH BOARD VAN DE ROCKEFELLER FOUNDATION.

Dezer dagen ontvingen wij bezoek van den heer WICKLIFFE ROSE, general director van de International Health Board (een onderdeel der ROCKEFELLER Foundation), die onze medewerking inriep tot het verbinden van één of twee Nederlandsche geneeskundigen aan de „field staff” van de „Board”. Aan zijn wensch gehoor gevend laten wij de ons verstrekte inlichtingen over zulk een verbintenis hier volgen.

De „International Health Board” wijdt zich aan vraagstukken der volksgezondheid over de geheele wereld. Zij zoekt samenwerking met de overheid daar, waar zij meent, dat werk voor haar te doen valt. Dit werk bestaat: 1°. in het aanschouwelijk maken van wat ter bestrijding van bepaalde ziekten kan worden ondernomen; 2°. in aanmoediging der publieke belangstelling in vraagstukken der volksgezondheid; 3°. in het tot ontwikkeling brengen van hygiënische organisaties; 4°. in het stichten van scholen tot opleiding van hygiënisch personeel; en 5°. in het toekennen van beurzen aan veelbelovenden op het gebied van haar werkzaamheid. De „Board” werkt reeds in elf